_Flower_Match_

DOKUMENTACJA PROJEKTU $_{
m V}$ 2

Justyna Mątewka

Opis ogólny i wybór tematu:

Projekt "Flower_Match" ma ambitny cel - rozpoznawanie różnych gatunków kwiatów za pomocą zaawansowanych technik uczenia maszynowego. Pomysł na projekt narodził się gdy sama chciałam skorzystać z tego typu aplikacji i okazało się, że wszystkie są płatne lub słabej jakości. To dało mi bardzo dużo motywacji do samodzielnego zgłębienia tematu i stworzenia aplikacji, którą (pewnie jeszcze po wielu udoskonaleniach) wykorzystam ja i moje koleżanki:)

Rozpoznawanie kwiatów jest niezwykle interesującym i zarazem skomplikowanym tematem. Na całym świecie istnieje wiele różnych gatunków kwiatów, a ich różnorodność i złożoność sprawiają, że ich odróżnienie może być trudne nawet dla doświadczonych botaników.

Wykorzystane technologie

Python 3.12 + biblioteki: glob, pandas, numPy, seaborn, matplotlib.pyplot

TensorFlow 2.0 + w tym głównie biblioteka keras

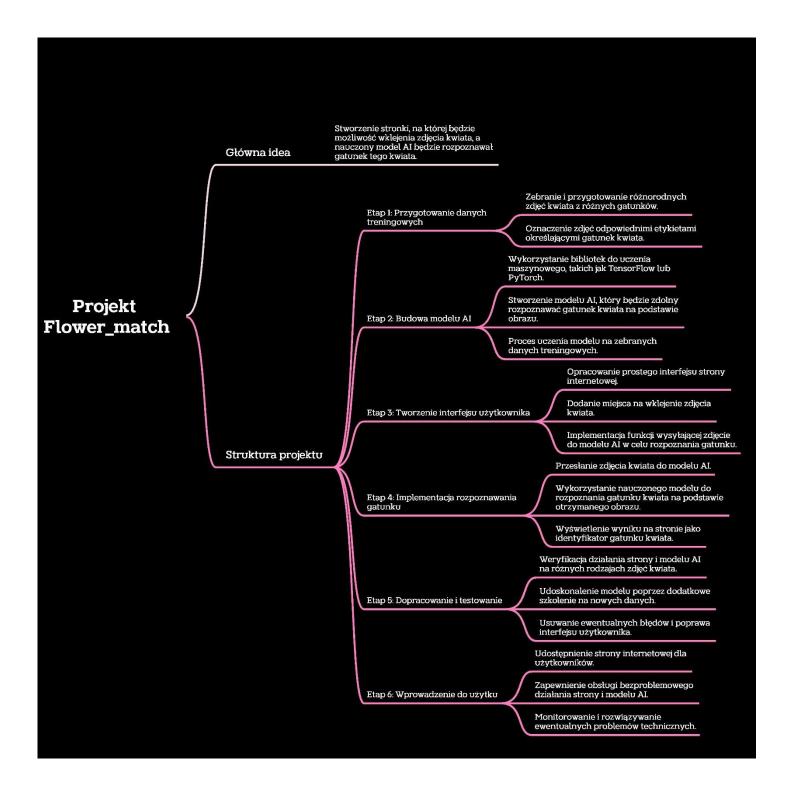
Colab – środowisko programistyczne

Kaggle - https://www.kaggle.com/

Anaconda₃

Mercury?

Graf obrazujący plan działania wykorzystany do wykonania projektu:

Baza danych:

Projekt opiera się na bazie danych zawierającej przykładowe zdjęcia 299 gatunków

kwiatów pobranych z Google Image Search. Całkowita ilość wykorzystanych obrazów

w 299 folderach to 115944.

Link bazy na Kaggle: https://www.kaggle.com/datasets/bogdancretu/flower299

Colab:

Darmowe środowisko programistyczne połączone z usługami Google, udostępniające

ponad 100GB przestrzeni dyskowej, posiadające zainstalowane i skonfigurowane

narzędzia do wykonywania projektów związanych z uczeniem maszynowym, tj.:

Anaconda, Python, TensorFlow.

Link do strony -> https://colab.research.google.com/

Niestety dużym mankamentem jest konieczność każdorazowego wykonania,

wszystkich poleceń oraz transfer potrzebnych plików, po rozłączeniu się środowiska

wykonawczego. Po wytrenowaniu modelu w sposób satysfakcjonujący ten krok zostanie

pominiety, a sam model zapisany w postaci API zostanie podłączony do aplikacji

internetowej.

Przygotowanie środowiska na Colab do obsługi bazy danych i jej import:

Polecenia do pobrania bazy danych i operacje na katalogach wykonywane są w składni Linuxowej:

Połączenie między środowiskiem programistycznym, a bazą danych znajdującą się na Kaggle, umożliwia wygenerowany przeze mnie token -> kaggle.json. Zapewnia on możliwość bezpośredniego pobrania bazy danych na Colab bez konieczności zajmowania fizycznej przestrzeni dyskowej prywatnego laptopa.

Podział bazy danych na część treningową i testową oraz konwersja do formatu wymaganego przez TensorFlow:

• Część treningowa - 80% bazy danych:

• Część testowa - 20% bazy danych:

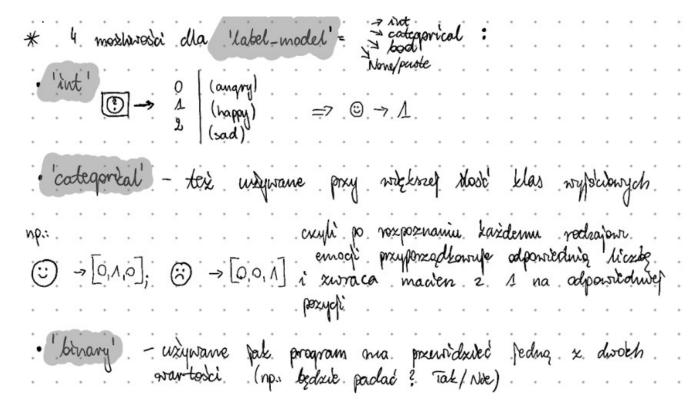
Opis parametrów:

- directory ścieżka do bazy danych
- labels='inferred', zaznaczenie, że podpisy zdjęć są generowane z struktury katalogów
- label_mode='categorical', rodzaj wyniku jaki dostaną obrazy na wyjściu,
 opis dokładny poniżej, dostępne są również opcje 'int', 'binary', 'None'
- class_names=CLASS_NAMES,
 lista zgodne z nazwami folderów w bazie
- color_mode='rgb', kolorowe inputy (modele z kolorowymi obrazami mają problem z rozpoznawaniem obrazów czarno-białych i odwrotnie)
- batch_size=CONFIGURATION["BATCH_SIZE"],
- image_size=(CONFIGURATION["IMAGE_SIZE"],CONFIGURATION["IMAGE_ SIZE"]),
 - narzucony odgórnie rozmiar dla każdego inputu
- shuffle=True, "tasuje" elementy
- seed=99, zapewnia każdorazowo takie samo tasowanie
- validation_split=0.2, podział bazy: 80% część treningowa i 20% część testowa
- subset="validation" / "training", oznaczenie, która to część
- interpolation='bilinear' wykorzystana funkcja

label_mode='categorical':

Każdej z klas (nazw gatunków kwiatów) jest przyporządkowana liczba od o do 298 (jest 299 gatunków w bazie danych). Parametr label_mode='categorical' zastosowany do przykładowego zdjęcia z bazy danych (inputu) zwraca listę zawierającą 299 pól, z czego pole o indeksie reprezentującym nazwę gatunku tego kwiata jest oznaczone jako 'i', a wszystki pozostałe pola jako 'o'.

Reprezentacja graficzna parametru label_mode:

Funkcja bilinear:

ResNet:

Wybranym modelem do nauczenia w tym projekcie jest ResNet50.

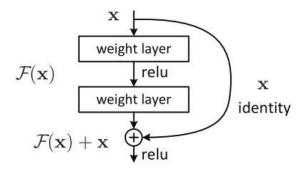
Zdecydowałam się na taki wybór po zapoznaniu się z rankingami dla multiclass classification models (przy większej ilości klas - tu gatunków do określenia), obsłudze obrazów rgb oraz prostocie implementacji, przy założeniu, że model jest darmowy.

Przy trenowaniu modelu wykorzystałam dane zawarte w oficjalnej dokumentacji modelu ResNet, dla wersji 50-layers (głębokość modelu), szczegóły przedstawia tabela poniżej:

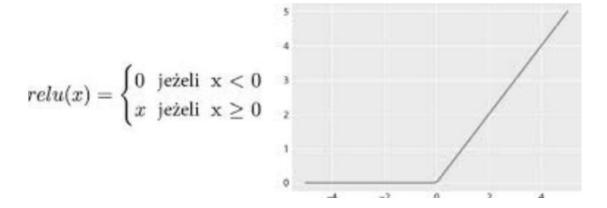
layer name	output size	18-layer	34-layer	50-layer	101-layer	152-layer
conv1	112×112	7×7, 64, stride 2				
		3×3 max pool, stride 2				
conv2_x	56×56	$\left[\begin{array}{c}3\times3,64\\3\times3,64\end{array}\right]\times2$	$\left[\begin{array}{c} 3\times3,64\\ 3\times3,64 \end{array}\right]\times3$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 64 \\ 3 \times 3, 64 \\ 1 \times 1, 256 \end{bmatrix} \times 3$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 64 \\ 3 \times 3, 64 \\ 1 \times 1, 256 \end{bmatrix} \times 3$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 64 \\ 3 \times 3, 64 \\ 1 \times 1, 256 \end{bmatrix} \times 3$
conv3_x	28×28	$\left[\begin{array}{c} 3\times3, 128\\ 3\times3, 128 \end{array}\right] \times 2$	$\left[\begin{array}{c} 3\times3, 128\\ 3\times3, 128 \end{array}\right]\times4$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 128 \\ 3 \times 3, 128 \\ 1 \times 1, 512 \end{bmatrix} \times 4$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 128 \\ 3 \times 3, 128 \\ 1 \times 1, 512 \end{bmatrix} \times 4$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 128 \\ 3 \times 3, 128 \\ 1 \times 1, 512 \end{bmatrix} \times 8$
conv4_x	14×14	$\left[\begin{array}{c} 3\times3,256\\ 3\times3,256 \end{array}\right]\times2$	$\begin{bmatrix} 3 \times 3, 256 \\ 3 \times 3, 256 \end{bmatrix} \times 6$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 256 \\ 3 \times 3, 256 \\ 1 \times 1, 1024 \end{bmatrix} \times 6$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 256 \\ 3 \times 3, 256 \\ 1 \times 1, 1024 \end{bmatrix} \times 23$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 256 \\ 3 \times 3, 256 \\ 1 \times 1, 1024 \end{bmatrix} \times 36$
conv5_x	7×7	$\left[\begin{array}{c} 3\times3,512\\ 3\times3,512 \end{array}\right]\times2$	$\left[\begin{array}{c} 3\times3,512\\ 3\times3,512 \end{array}\right]\times3$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 512 \\ 3 \times 3, 512 \\ 1 \times 1, 2048 \end{bmatrix} \times 3$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 512 \\ 3 \times 3, 512 \\ 1 \times 1, 2048 \end{bmatrix} \times 3$	$\begin{bmatrix} 1 \times 1, 512 \\ 3 \times 3, 512 \\ 1 \times 1, 2048 \end{bmatrix} \times 3$
	1×1	average pool, 1000-d fc, softmax				
FLOPs		1.8×10^{9}	3.6×10^{9}	3.8×10^{9}	7.6×10^{9}	11.3×10^9

ResNet zawdzięcza bardzo dobre wyniki wykorzystaniu funkcji Residual Learning. Pozwala ona na pogłębianie modelu bez utraty dokładności i efektu przetrenowania.

OPISZ Residual Learning

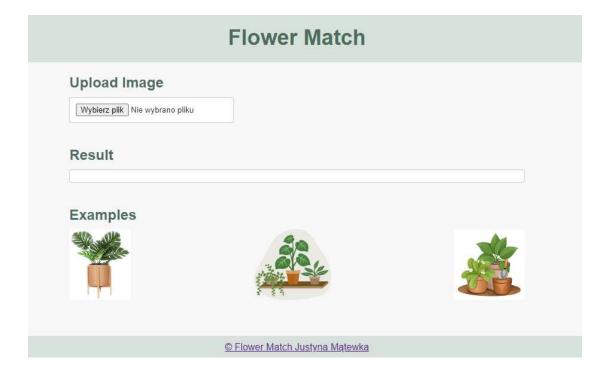
REUL:

Interface użytkownika:

W celu ułatwienia użytkownikowi końcowemu integracji z wytrenowanym przeze mnie modelem stworzyłam stronę internetową. Zawiera ona nazwę projektu, miejsce na załączenie pliku – zdjęcia kwiatu, miejsce na wynik programu oraz detale estetyczne.

Zrzut ekranu interfejsu użytkownika:

Trochę teorii:

- n krokiem jest import danych, które będą podstawą do budowania i treningu modelu.
- 2. Następnie przeprowadzamy proces czyszczenia bazy z wszelkich powtórzeń, niepełnych, mylnych, zduplikowanych inputów i outlierów. Ten krok ma na celu na wstępie poprawić dokładność działania modelu, eliminując szum i błędy z danych.
- 3. Kolejnym etapem jest podział danych na część treningową, walidacyjną i testową. Zwykle stosuje się proporcję 60% danych na trening, 20% na walidację i 20% na testy. Ten podział jest kluczowy dla utrzymania wiarygodności modelu i zapewnienia, że jest on dobrze nauczony, ale nie przeuczony.
- 4. Teraz tworzymy i trenujemy model z wykorzystaniem wybranego algorytmu, dostosowując go do naszego zestawu danych i problemu, który próbujemy rozwiązać.
- 5. Po utworzeniu i wytrenowaniu modelu, przystępujemy do tworzenia przewidywań. Pytamy model, czy dany obiekt to kot, czy nie. Na tym etapie, zazwyczaj jego dokładność może być daleka od idealnej.
- 6. Ostatnim etapem jest rozwój i poprawa cofamy się do etapu tworzenia modelu, poprawiamy fragmenty, które nie działają tak, jak powinny, a następnie powtarzamy kolejne kroki do momentu, aż osiągniemy satysfakcjonującą dokładność naszego modelu. W tym procesie korzystamy z części walidacyjnej danych do sprawdzenia dokładności modelu i wprowadzania poprawek. Na sam koniec, po wszystkich poprawkach i optymalizacjach, używamy części testowej danych do ostatecznej oceny modelu.

Adnotacje końcowe:

1. W związku z rozmiarem wybranej przeze mnie bazy danych, zwiera ona 115944 obrazów, zdecydowałam się na pominięcie etapu projektu związanego z usunięciem ręcznym zdjęć o słabej jakości / mogących niejednoznacznie określać gatunek kwiatu. Niestety opisane zdjęcia, mogły wpłynąć na spadek dokładności modelu. Szacuję, że po zastosowaniu czyszczenia bazy danych accuracy modelu ResNet mogłoby wzrosnąć o około 5%.

Przykładowe źródła:

- https://www.youtube.com/watch?v=IA3WxTTPXqQ
- https://youtu.be/i LwzRVP7bg
- https://www.tensorflow.org/tutorials/images/cnn?hl=pl
- https://arxiv.org/pdf/1512.03385.pdf
- https://arxiv.org/pdf/1712.09913.pdf